

SANDVIKS- GUTTEN

Organ for Sandvikens Bataljon — Stiftet 17. mai 1857

Dette bildet av Hoffmannsgården (Püttergården) er fra 1855 eller 1856. I døren sitter gamle Pütter (til høyre) og til venstre står Marie Görbitz (Jomfru Pütter). Steinkjelleren til venstre står ennå. Den er nå midtpartiet av pakterboligen som i dag ligger ved Formannsvei. Vi ser at det førte en gammel steinsatt vei fra Pütterhuset ned til Sandviksveien (på sydsiden av huset til Moldestad) — Gutten nr. 2 fra høyre er Christian Lahn (lærer Lahn) som var en av stifterne i Sandvikens Buekorps.

Om Hoffmannsgård og Frydenlund ved Johan Aarberg

Midt i hjertet av Sandviken kan vi si at Hoffmannsgården ligger. Navnet forteller at en ved navn Hoffmann har eid gården og sannsynligvis bygget det fine huset som en gang sto der. Såvidt

jeg vet var han kjøpmann. I slutten av 1700-tallet var det en skipskaptein, Martin Görbitz, som var eier. Han sluttet å reise selv og satte seg ned som kjøpmann. Han drev en manufak-

tur- og motehandel der på Hoffmannsgården og han var en meget ansett kjøpmann. Han hadde pakkboder ved sjøen rett nedenfor gården.

Folk likte å gå forbi huset hans, de gikk da med en viss spenning og kanskje litt ærefrykt. De ønsket å kikk e inn i huset, for det var så mange rare ting der inne, ting som Martin Gørbitz hadde tatt med seg hjem den tiden han reiste.

Gørbitz var gift med Lusie Margarethe Müller (1762—1825) som var av tysk slekt. De hadde flere barn. En av dem var den kjente maleren Johan Gørbitz (1782—1853). Han ble født ute i Sandviken, fikk sin utdannelse ved akademiet i København og virket i mange år her i Bergen. Han ble en kjent og søkt portrettmaler, også ute i Europa. I 1836 (54 år gammel) bosatte han seg i Kristiania. Mange kjente portretter er malt av ham, f.eks. matematikeren Niels Henrik Abel, Lyder Sagen, biskop Neumann, Camilla Collet, og president Christie. Gørbitzgaten har altså fått sitt navn etter en virkelig «stor» mann.

Martin Gørbitz døde i 1796. Fru Gørbitz var da bare 34 år gammel. Hun giftet seg i 1801 med kjøpmannen Frantz Anton Pütter (1768—1857). Han var fra Lütz ved Stralsund i Tyskland, ble student, men kom som politisk flyktning til Bergen i 1787. Han arbeidet en tid på Bryggen, ble gesell, og fikk senere sin egen forretning. Han pleide kle seg slik som han var vant til i Tyskland, med høyhælede franske støvler og hårpisk med sort silkesløyfe i nakken. Han pleide gå med sid slåbrok når han skulle ned til pakkbodene. Hver onsdag, lørdag og søndag kjørte han sin karet over Ladegården på vei til byen. Da var han gjerne til middag hos sin svigersønn, Tyske-Mohn, i Dræggen. Han hadde en tid en ridehest som var så liten at føttene hans rakk ned på jorden. Han var en av dem folk hadde til samtaleemne.

Selv om Pütter flyttet fra Tyskland da han nylig var blitt student, hadde han rukket å lese en god del. Han var interessert i legeyrket og virket som lege for folk i Sandviken. Her ble han assistert av sin hustru, som delte hans interesser, samtidig som hun var sosialt interessert. En gang forsøkte hun å behandle en spedalsk. Hun fikk pasienten installert i et av husene hjemme på Hofmannsgården. Det ble dog ingen helbredelse for pasienten. Til tross for alle sine interesser ble det også tid til mye selskapelighet hjemme «hos Madam Pütter». Mange kjente mennesker i byen besøkte Püttergården.

Familien Gørbitz hadde også en eiendom i Strusshavn på Askøy. I Conrad Clausens bok: «Askøy Herad 1837—1937» får vi vite en del om dette. Da Askøy fikk sitt første herredstyre 1837, var det Frantz Pütter som eide den gamle kirken i Strusshavn. Han «drev» kirken som en slags forretning, men i 1849 solgte han den til Askøy Herred for 800 spesiedaler. Denne kirken brente 8. september 1861. Martin Gørbitz (en sønnesønn av den før nevnte Martin Gørbitz, sannsynligvis sønn av maleren Johan Gørbitz) som hadde vært kirkeverge siden 1849, lot da menigheten holde sine gudstjenester i sitt hus i Strusshavn, det såkalte Gørbitzhuset. Kirkeklokken ble hengt opp i et asketre som sto like ved huset. Det varte bare 3 år til de fikk en ny kirke. Den ble innviet 30. september 1864. Det var denne kirken som brente våren 1965.

I Strusshavn startet Hans Nielsen Hauge et møllebruk som han overlot til noen venner av seg. Dette var i 1804, men i 1811 ble det solgt på auksjon, og Frantz Pütter kjøpte det. Ti år senere solgte han retten til å male korn der til Isak Knudsen, men Pütter og Johan Gørbitz eiet sammen grunnen som møllen sto på. I 1842 fikk kjøpmann Boalth retten til å male korn på denne møllen og i 1859 lot Martin Gørbitz, Peder Henrik Hanssen og frue få festebrev på hele anlegget på livstid. I 1879 overtok Rasmus Rolfesen møllebruket og i 1910 overtok Arne Johannesen eiendommen og startet en shoddyfabrikk der.

I 1817 kom en havarert hollandsk skute inn til Bergen. Skuten het «Der Zee Ploeg» og skipperen het Manxelmann. Han var seilt ut fra Rotterdam med en del tyske familier som skulle flykte til Amerika på grunn av forholdene i Tyskland etter Napoleonskrigene. Mange av passasjerene døde ombord, men mange av dem som overlevde, slo seg ned i Bergen. Dermed fikk vi her i byen nye tyske navn som Deisz, Döscher, Rieber, Sharfscher og Zaggau.

Blandt de overlevende var en 6 års pike som het Elisabeth Rieber. Faren døde da de var ute i sjøen og moren døde kort etter at de var kommet til Bergen. Pütter og frue fikk antatt denne piken som pleiedatter. Hun vokste så opp på Püttergården, og snart kom der en frier. Det var Christian Joachim Mohn som bodde i Dræggen, den før nevnte Tyske-Mohn. De giftet seg så i 1830.

Madam Pütter døde som nevnt i 1825, men Pütter levde helt til 1857. Han bodde på Püttergården sammen med sin stedatter, Marie Gør-

bitz (en datter fra Madam Pütters ekteskap med Martin Gørbitz). Alle i Sandviken kalte henne Jomfru Pütter.

Nærmeste nabo til Püttergården var Frydenlund. Historien om disse to eiendommene griper en del inn i hverandre. I 1790-årene kjøpte kjøpmann Lorentz Holtermann (1768—1837) en eiendom som ble kalt Holmen, av en repslager Johannes Olsen. Vi vet at bønder bruker ordet «holme» om et engstykke som har bare utmark rundt seg. En slik «holme» var denne eiendommen en gang. Nå rakk den fra sjøen opp over en fjellknaus og videre innover hvor terrenget flatet seg ut. I den bratte skråningen lå allerede den gangen det såkalte skipperhus hvis grunn var bortfestet fra Holmen. Holmens våningshus hadde 2 stuer, kjøkken og kammers. Dessuten var der fjøs, stall og løe. Holtermann bygget et lyststed som han kalte Frydenlund, og foran huset anla han en rektangelformet hage, slik som moten var den gangen. Huset ble påbegynt i 1796 men årstallet 1799 står malt over døren.

Senere kjøpte han også nabogården «Nedre Uren» og eide da det som vi senere kjenner under navnet Stoltzegården. Holtermann bodde på Tollbodalmemming og har sikkert brukt sjøveien når han skulle ut til lyststedet sitt. Veien over Mulen og Ladegården var svært tungvint.

Holtermann hadde 15 barn, men 10 av dem døde tidlig. Forretningen gikk det dårlig med etter 1814 og da konen døde i 1832 ble Frydenlund solgt ved auksjon.

Kjøperen, Fredrik Riis, var nyutnevnt amtmann i Nordre Bergenhus. Allerede i 1834 ble han stiftsamtmann i Trondheim, og solgte da Frydenlund til Anna Margrete Tvedt som var enke etter en kjøpmann på Bryggen. Folk undret seg over at en barnløs enke i 40-årene ville kjøpe et lyststed i Sandviken når hun hadde eget hus i Dræggen. Forklaringen må nok ha vært et økonomisk mellomværende med Holtermann. Hun solgte nemlig huset igjen samme året til haugianeren Ole Svanøe (1781—1859). Han var født i ål i Hallingdal, eide senere en gård på Svanøen i ytre Sunnfjord, men bodde mye i Bergen. Mange mener at han kjøpte Frydenlund fordi hans gode venn Frantz Anton Pütter eide nabogården. Pütter var nemlig også haugianer. I siste halvdel av 1830-årene bodde Svanøe med sin familie mye på Frydenlund også om vinteren. Stedet var ellers benyttet til sommerbolig helt til 1870.

Allerede i 1843 ble stedet solgt ved auksjon da ingen av barna til Svanøe synes å ha brydd

seg om Frydenlund (det var mer bekvemt for en kjøpmann å bo i Slottsgaten). Denne gangen var det kjøpmann Claus Krohn Vedeler og svogeren, bakermester Clamer Sudmann som sammen kjøpte Frydenlund. Sudmann hadde bare en halvvoxen datter, og da han vanskelig kunne slippe fra sin bakeriforretning i Vaskerelven, overlot han i 1848 det hele til Vedeler som hadde mange barn.

Vedeler solgte dog allerede i 1849 til Christian Joachim Mohn (1802—1894) (Tyske-Mohn) som bodde i Dræggen. Dette er han som i 1830 ble gift med Pütters adoptivdatter, Elisabeth Rieber (1811—1892). Han hadde tidligere kjøpt pakterboligen på Frydenlund og familien hans hadde i mange år bodd der om sommeren. Det er rimelig at de likte seg der ute, ikke bare fordi det var i Sandviken, men Püttergården var jo fru Mohn's barndomshjem og Mohn selv hadde visse minner derfra, fra den tiden han gikk på frierfötter.

De hadde 11 barn (4 sønner og 7 døtre) som altså må ha bodd i Sandviken om sommeren. En av disse, som hadde samme navn som sin far, (Christian Joachim Mohn) var en av de 3 guttene som regnes for å være stifteren av Dræggen's Buekorps.

Huset på Frydenlund var i en dårlig forfatning da Mohn kjøpte det i 1849. Derfor foretok han reparasjoner utvendig og forandringer innvendig slik at den barnerike familien kunne bo der. Han hadde stor interesse for sin nye eiendom. Det er han som bygget det store fjøset og løen langt oppe i bakken (ved Fjellveien). Han mente at det var lettere å transportere gjødsel nedover enn oppover. Det ble litt høybæring oppover, men det var dog lettere.

Mohn hadde i sin ungdom reist mye utenlands særlig i Tyskland. Fra sine utenlandske venner fikk han en mengde trær av forskjellig slag som han plantet i området bak huset. Denne delen av gården ble senere kalt «Lunden». Han plantet trær også langs veien opp til det nye fjøset. I 1860-årene begynte forskjellige gårdeiere å plante skog oppetter fjellsiden. Tidligere når folk skulle opp på Sandviksfjellet, gikk de gjerne opp stien til Sadlen i Sandviksfjellet. Nå ble det satt opp gjerder for å beskytte den unge skogen. Da ble det mer vanlig at man benyttet den nye veien som i 1870-årene ble bygget opp gjennom Munkebotten. Først ved århundreskiftet ble det igjen vanlig å gå rett opp til Sadlen i Sandviksfjellet. I 1930-åren fikk denne stien navnet Stoltzekleiven.

Et av de trærne som Mohn plantet i «Lunden» var et valnøtt-tre. Det måtte felles da Uren ble bygget ut slik som den er i dag (1920—1921). Knut Tjønneland har fortalt meg at snekker Knag da var om seg og fikk kjøpe dette valnøtt-treet for en billig penge, og lagret det til en eventuell passende bestilling senere. Anledningen kom da kong Haakon i 1955 skulle feire sitt 50-årsjubileum som norsk konge. Bystyremedlemmene i Bergen måtte i god tid tenke på en gave i denne anledning. Tjønneland var ordfører den gangen. Det ble bl.a. foreslått en ny seng til Gamlehaugen. Den som var der var gammel og for kort for kong Haakon, men kongen ville ikke gå med på at noe skulle skiftes ut. Alt skulle stå som Cristian Michelsen hadde hatt det. Da kom noen av bystyremedlemmene til å tenke på at det var så lite dekketøy på Gamlehaugen, man måtte låne når det skulle dekkes til mange personer. Dermed ble det bestemt at gaven fra Bergen by skulle være dekketøy til Gamlehaugen. Men kongen burde også få noe å ha dekketøyet i, altså et skap. Og dermed kom anledningen til å bruke valnøtt-treet fra Frydenlund. Hos snekker Knag ble det laget et fint skap med kongens våpen på den ene døren og Bergen by's våpen på den andre. I den adressen som fulgte gaven sto det at dette ikke var noe «vanlig» skap. Det var nemlig laget av et tre som er «runnet» av Bergens jord. Det har fra spede skudd vokset på Frydenlund i Sandviken.

I 1870 solgte Mohn Frydenlund til kjøpmann Gerhard Stoltz (1833 — 1907). Alle husker Stoltzegården, unntagen de aller yngste. Da fru Stoltz døde i 1919, overtok byen den øvre del av eiendommen, og vi fikk Sudmannsvei og Sandvikslien og den nordige delen av Formannsvei. Da datteren, Emma Stoltz, døde på Frydenlund i 1947, gikk resten av eiendommen over til byggelaget «Vestbo». Huset ble skjenket «Gamle Bergen».

Forts. neste nr.

Innsamling av flasker og filler

Vi i Sandvikens Bataljon ønsker med dette å takke alle sandviksbeboere for de flasker og filler vi har fått på de to innsamlingene som vi har hatt. Det har vært til stor hjelp for oss.

Rådet.

Det går mot buekorps-tid igjen

I det vi skriver dette holder «kong Vinter» ennå sitt jerngrep over naturen og oss mennesker, men vi vet at det ubønnhørlig går mot lysere tider og dermed også mot en ny buekorps-sesong. De mennesker som absolutt må ha sin middagslur i tiden mellom kl. 15 og kl. 18, bør om lørdagen sørge for å ha rikelig med bomull til å putte i ørene.

Ja, buekorpene marsjerer igjen. I mer enn 100 år har dette vårens eventyr gjentatt seg. Tusenvis av bergenske kjuagutter har i alle disse årene fått anledning til å føle gleden og stoltheten ved å marsjere i buekorpens rekker. La oss gi nye tusener sjanse til å oppleve det samme.

Visse pessimistiske personer i vår by mener at buekorpene om ikke mange år vil være en saga blott. Dette kan nok medføre riktighet hvis vi ikke sammen legger oss i selen og gjør en virkelig innsats for dem. Det er her byens mødre og fedre kommer inn i bildet. Det skal ikke så mye til av hver enkelt, et godt råd, en håndsrekning når det trengs og at man viser guttene litt oppmerksomhet. Dette siste er ikke det minst viktigste. Dere, kjære leser, aner ikke hva det har å si at guttene føler at de voksne er interessert.

Det er ikke få gutter som i fire vårmåneder er beskjeftiget med buekorpene et par dager hver uke. Folk tenker for lite på hva dette betyr for samfunnet. Guttene har noe å interessere seg for, de holdes borte fra gatehjørnene og dermed kanskje fra mange «gale streker» som så ofte følger i lediggangens spor. Bergen er «nokke for seg sjøl» har vi hørt så ofte. Vi mener at grunnen til denne påstanden, i allfall i dag, nettop ligger i at vi har buekorpene. Ingen andre steder i landet, ja i hele verden, finnes noe lignende. Hva er en pølse uten sennep? Jo, det samme som Bergen ville være uten buekorps. La oss derfor sørge for at buekorpene i framtiden får levelige vilkår.

Nå vil vi ikke her skrive mer om buekorpene generelt, men om vår egen bataljon. I likhet med alle andre buekorps har også vårt sine problemer å hankses med, og da først og fremst pengemangelen. Vi i Sandvikens Bataljon har i år tenkt å gå til anskaffelse av nye vindjak-

ker, samtidig som vi også må ha en del nye geværer. Til dette trenger vi penger, mange penger. Korpset fikk sine første vindjakker til 90-års jubileet. Senere er en del blitt skiftet ut, men de fleste av våre uniformer har altså vært i bruk i 20 år, og hvem av oss har vel et klesplagg så lenge. Våre vindjakker ser da heller ikke noe videre respektable ut. Dessverre har det også forsvunnet en del i årenes løp.

Det er altså på tide at det skjer en fornyelse og da er det spørsmålet om penger melder seg. Men her er det alle «gode» sandviksfolk kommer inn i bildet. Alle vil vel ha et buekorps som tar seg ut og som de kan være stolte av.

Når det gjelder disse pengene, ser vi oss rett og slett nødsaget til å gå tiggerveien selv om vi ikke liker å skrive tiggerbrev. Selvfølgelig har vi utlodninger og innsamlinger av flasker og filler. Vi har også inntekter på salget av dette bladet, men det blir i dette tilfellet for lite i vår slunkne kasse. Derfor håper vi at riktig mange vil hjelpe oss med noen kroner.

Vi vet at bergenserne er mennesker som vet å ta vare på tradisjoner og spesielt er alle fra Sandviken tradisjonsbundne. Vårt korps har nå eksistert i 111 år, det er mange år det. Mange sandviksgutter har i alle disse årene hatt nytte og glede av å være med i Sandvikens Bataljon, og alle disse ønsker sikkert at også deres sønner og sønnesønner skal få anledning til de samme gleder. Det er disse ting som gjør at vi ikke føler oss som altfor store tiggere når vi nå ber om en liten skjerv.

Pengene kan sendes til Arne Fosse, Ekrengt. 18 (f.eks. pr. postanvisning) eller overrekkes direkte til ham eller til sjefen hvis navn og adresse finnes på baksiden av dette bladet.

På forhånd takk.
Rådet.

Julefest og valg

Fredag 19. januar avholdt vi vår tradisjonelle julefest for soldatene i Sandvikens menighetshus. Festen begynte kl. 18 og det var frammøtt bortimot 90 personer. Det har aldri før vært så stor tilslutning til disse festene som denne gangen.

Det var på forhånd kunngjort at årets valg på offiserer skulle foregå på denne festen, derfor gikk diskusjonen høylytt ved bordene om hvem som skulle bli hva. Etter at alle hadde forsynt seg av bordets goder, var valget første

post på programmet og det ble mange spennende øyeblikk før dette var over.

Etterpå hadde vi leker som vakte stor jubel, og så ble det vist et par filmer. Som ellers på disse festene hadde vi også en utlodning. Til slutt kom julenissen, til stor glede for de minste deltakerne. Alle var enige om at det hadde vært en riktig vellykket fest. Den sluttet kl. 19.

Resultatet av valget ble følgende:

Sjef: Rolf Throndsen. 1. komp. sjef: Amund Solend, 2. komp. sjef: Frank Jensen, 2. løytnant: Einar Johannessen, 4. løytnant: Tore Johannessen, Fanebærer: John A. Lervik, Tamburmajør: Per Helle, 1. faneoffiser: Dag Nilsen, 2. faneoffiser: Terje Sletten, 3. faneoffiser: Steinar Kondradsen, Adjutant: Bjarne Berge Hansen.

Utdeling av effekter foregår på Sandvikstorget følgende dager i tiden kl. 18—20. Onsdag 21/2, torsdag 22/2 og fredag 23/2.

Rolf Throndsen.

Sjef 1968

Utsikten (Sandvikshytten)

Utsikten er navnet på hytten som blant de fleste går under navnet «Sandvikshytten». For dem som ikke skulle vite det, kan vi fortelle at den ligger på Sandviksfjellet ovenfor Munkebotten. Fra hytten er det en ganske suveren utsikt, noe den jo også har fått navnet sitt etter. Hytten er åpen hver søndag, vi har nemlig satt opp en vaktliste der vi har fire par med vakter hver fjerde søndag. Den av vaktene som er den høyeste offiser i bataljonen, er vakt sjef for sitt par. Vaktlisten for 1968 ser ut som følgende:

<i>Januar:</i>		<i>April:</i>	
7.	Vaktpar nr. 1.	7.	Vaktpar nr. 2.
14.	« « 2.	14.	« « 3.
21.	« « 3.	21.	« « 4.
28.	« « 4.	28.	« « 1.
<i>Februar:</i>		<i>Mai:</i>	
4.	Vaktpar nr. 1.	5.	Vaktpar nr. 2.
11.	« « 2.	12.	« « 3.
18.	« « 3.	19.	« « 4.
25.	« « 4.	26.	« « 1.
<i>Mars:</i>		<i>Juni:</i>	
3.	Vaktpar nr. 1.	2.	Vaktpar nr. 2.
10.	« « 2.	9.	« « 3.
17.	« « 3.	16.	« « 4.
24.	« « 4.	23.	« « 1.
31.	« « 1.	30.	« « 2.

Juli:		Oktober:	
7.	Vaktpar nr. 3.	6.	Vaktpar nr. 4.
14.	" " 4.	13.	" " 1.
21.	" " 1.	20.	" " 2.
28.	" " 2.	27.	" " 3.

August:		November:	
4.	Vaktpar nr. 3.	3.	Vaktpar nr. 4.
11.	" " 4.	10.	" " 1.
18.	" " 1.	17.	" " 2.
25.	" " 2.	24.	" " 3.

September:		Desember:	
1.	Vaktpar nr. 3.	1.	Vaktpar nr. 4.
8.	" " 4.	8.	" " 1.
15.	" " 1.	15.	" " 2.
22.	" " 2.	22.	" " 3.
29.	" " 3.	29.	" " 4.

Vaktsjefene er: for par nr. 1, Per Helle, par nr. 3, Frank Jensen, par nr. 2, Amund Solend og for par nr. 4 John Lervik. Hyttestyret består av hyttesjef Frank Jensen, kasserer Dag Nilsen og Einar Johannessen.

Sist sommer og fram til nå har det vært ganske mange som har besøkt hytten. En dag da været var ekstra pent, kunne vi telle over femti personbiler nede i veien ved oppgangen til hytten. Vi solgte brus, saft og buljong i store mengder, og det var mange som satt utenfor hytten i dens naturskjønne omgivelser. Overskuddet av de pengene vi får inn går til bataljonens kasse. Vi vil ønske alle velkommen til Sandvikshytten om søndagene framover, og vi tror ikke noen vil angre på en slik tur. Samtidig vil vi nytte anledningen til å takke for gaver som er blitt overrakt oss.

Frank Jensen. 2. komp. sjef.

Gi et fotografi av barna i gave

Vi fotograferer og leverer

Studio Wespestad

Chr. Michelsensgt. 1-3, tlf. 32 563

KOLSTAD's dagligvarer

Vi kan tilby et stort utvalg i KOLONIAL - MELK
BRØD - KJØTT - DELIKATESSESSER - FRUKT
TOBAKK - SJOKOLADE - ØL OG MINERALVANN
ETC.

Telefon 59 080

Selvbetjening - varer sendes
Kiosk åpen til kl. 24.00

ALT I MUSIKK I

A. Waage a.s

P. VORLAND

Nye Sandviksvei 41 - Telefon 14 302

GLASS - STENTØY - KJØKKENUTSTYR
ELEKTRISKE HUSHOLDNINGSMASKINER

Når strømpene er merket

Safa

da vet vi det er

GODE SAKER

NORSKE STRØMPER I TOPPKLASSE

Joco Vaskerier

v/ Skutevikstorvet

VÅTVASK

FERDIGVASK AV ARBEIDSTØY

Tøy mottas til rensning

Telefon 33 265

Halvdan L. Solberg

Sandviksboder 6-7 - Telefon 58 310

TRE- OG JERNEMBALAGE
KJEMIKALIER

Brekkes Lærhandel A.s

Nye Sandviksvei 7 - Telefon 12 615

ALT I SKOTØY
FOR ARBEIDSBruk OG FEST

SANDVIKSFOLK vær med og støtt de averterende forretninger og bedrifter!

Martha Eldholm

Sandviksveien 49 b
Telefon 56 820

Melk — Brød — Frukt — Grønnsaker

HELE BYEN OG
HELE SANDVIKEN
GÅR TIL

GLASSHUSET

ROLF B. DAVIDSEN · ØVREGATEN 17

Rolf B. Davidsen
Øvregt. 17 — Engen 39 (Engen Kino)

Sandviksbrød for Sandviksfolk!

Kjøp Deres brød i

Sandvikstorvets Bakeri

John Skåland
Telefon 56 563

SANDVIKSFOLK
BESØKER

Sandvikens Herrefrisørsalong

Nye Sandviksvei 73 — Telefon 58 410

John Nordrehaug

Kjøtt- og Pølseforretning
Sandviksveien 47

Telefon 56 692 — Privat 58 067

A.s Stoltz, Røthing & Co.

Vetrlidsalm. 4 — Telefon 10 840—10 841

Fabrikk: 60 706—60 707

FERDIGBETONG

B A R N E K L Æ R

kjøper De best hos oss
Størrelse 2—14 år
Pike — Gutt

BILLIG-Go

NEBRE KORSKVALM 5 via a via Korskirken 1/2 min. fra Torget - tel. 31216

Sandviken Fisk & Blomster

Sandviksvei 5 - Telefon 57 562

Stort utvalg i fisk
Assortert utvalg i blomster
kranser og bærebuketter

Ta turen innom

STASJONEN

Ledvin Breisnes & Co.
Sandviksveien 163 a — Telefon 59 115

ALT I

MALERVARER, VASKEARTIKLER,
PARFYMEARTIKLER — Gratis fargeveiledning

VANGENS FARGEHANDEL A.S

Nye Sandviksvei 35 — Telefon 16 433

Svein Hatvik

Aut. installatør

ELEKTRISKE INSTALLASJONER
OG UTSTYR

Øvregaten 31 — Telefon 15 291 - 17556

M. LARSENS EFTF. A.S.

Innehaver: E. Joranger

Aad Gjellesgt. 17

Telefon 56 660

Kolonial og fetevarer

LYNGSTAD KOLONIAL

Kolonial og fetevarer

Ekrengaten 15

Telefon 56 664

ALT I DAGLIGVARER

Når det gjelder

KJØKKENINNREDNING

Kjøkken SERVICE

Kontakt oss — Det svarer seg!

Chr. Michelsensgt. 7. — Telefon 16 913

<p>Bernh. Ellingsen Ekrenbakken 9 — Telefon 57 302 KOLONIAL OG FISKEFORRETNING <i>Findus og Frionor fra frysedisk. Fersk røket, saltet fisk, sild og grønnsaker</i> Kolonial — Fetevarer</p>	<p>Helleveiens Fiskematforretning HELLEVEIEN 44 — TELEFON 56 424 Inneh. Reidar Utstein</p>
<p>ALMACÉN A.s Sandviksvei 4 — Telefon 57 036 Kolonial — Fetevarer — Delikatesser Vi har også godt utvalg i Frukt — Sjokolade — Tobakk Kommisjonær for Norsk Tipping A.s</p>	<p>Alle buekorpsgutter kjenner uttrykket «Musikken møter ved Nilssens bane» og vi er fremdeles å finne på samme sted. O. NILSSEN & SØN A.s Sandviken</p>
<p>Alltid gode varer fra Helleveien Kjøttforretning J. Hatland Vi har alltid noe billig Helleveien 97 Telefon 56 155</p>	<p><i>Alt i blomster!</i> Sandvikens Gartneri E. Christiansen Sandviksvei 41 — Telefon 56691</p>
<p>E. Knudsen & Co. Tobakk og kortevarer Sandviksveien 49 a — Telefon 56 090 Privat 57 106 Elektriske artikler — Kjøkkenutstyr</p>	<p>J. HUSEBØ Fiskeforretning Abs. Beyergate 29 — Telefon 32 807 FERSK OG SALTET FISK SILD OG RØKEVARER</p>
<p> FRUKT-SÆLE A/s FRUKT EN GROS Ladegårdsgt. 1 — Telefon 18 366</p>	<p>HAUKEDALS Transport & spedisjonsforretning Bredsgården I Telefon 14 227 — 19 959</p>
<p>Sandvikens Varecenter A.s Sandviksvei 87 d — Telefon 57 391</p>	<p>A. BJØRNDAL SKOMAKERFORRETNING Rothaugsgaten 1 c — Telefon 15 610 Bruk fagfolk, det lønner seg Reparer all slags skotøy</p>
<p>FJERNSYN SERVICE A.S STØLEGT. 21 TELEFON 14 205 — 14 206</p>	<p>R. Lien — Autovekt Michal Krohns gate 99 — Telefon 61 530</p>
	<p>A.S PYROX Fabrikk for elektriske koke- og varmeapparater Telefon 57 570 Bergen</p>

Rolf Trondsen
Schweigårdsvei 17
Telefon 91 455